

SİYAH ve BEYAZ FARENİN HAYAT AĞACIMIZI KEMİRDİĞİNİN FARKINDA MIYIZ?

Bir gezginci çölde karşısına çıkan yırtıcı bir hayvandan kurtulmak amacıyla susuz bir kör kuyuya atar kendini. Kuyunun dibinde bir ejderha görür. Ejderha adamı yutmak için ağzını açmış bekliyor. Adam, üstünde yırtıcı bir hayvan tarafından parçalanmamak için yukarıya çıkmaya cesaret edemeyen ama ejderha tarafından da yutulmamak için aşağıya atlayamayan bu zavallı gezgin, kuyunun duvar taşları arasında yetişen bir incir dalını yakalar ve ona bütün gücüyle tutunur.

Az sonra elleri uyuşur ve kendini her iki tarafta bekleyen felaketin kucağına düşeceğini hisseder. Fakat hala sımsıkı yapışmış halde dalda durmaktadır. O esnada biri beyaz, diğeri siyah iki farenin zavallı gezginin tutunduğu dalın çevresinde dolaşp, dalı kemirmekte olduklarını görür. Artık yalnızca birkaç dakikası kalmıştır. Dal kopacak ve o da aşağıda bekleyen ejderhanın ağzının içine düşecektir. Gezgin bunu görür ve kurtulma şansının olmadığını bilir. Ama havada debelendiği sürece, çevresine bakınmaktadır. İncir yapraklarında bal damlaları görür. Bu durumda kuyunun başındaki vahşi hayvanla, aşağıdaki ejderhayı unutarak balı yalamaya devam eder.

Mezarlıklarda kazılmış boş kabirler bir ejderha gibi ağzını açmış eceli gelen insanları beklemekte, siyah ve beyaz fareler ise gece ile gündüz olup insanın hayat ağacını hiç aksatmadan kemirmeye devam etmektedirler. İnsan ise alttan ve üstten

kendisini bekleyen bu iki felaketin korkusunu hayatın zevkleri mal, mülk, şan şöhret, makam, mevkii ve rütbe yoluyla uyuşturarak “ **Düşünme, gönlünce yaşa**” parolasıyla kendini aldatmaya çalışmaktadırlar. Ama aldanan yok, bu düşüncedeki insanlar sadece kendini aldatmaktadırlar. Bilmeliler ki kör kuyudaki ejderha ile incir dalını kemiren beyaz ve siyah fareler sadece kendi hayat ağacını değil, en sevdiği eşinin, göz nuru çocuklarının da hayat ağacını kemirmekte ve ömür sermayelerini tüketmektedir.

Gönül ehli erenlerden biri, öğrencileriyle berber alışveriş için sıcak bir günde pazara çıkar. Pazarda kıl heybe içinde kar satan bir adam mütemadiyen“ **Acıyın sermayesi an be an eriyip tükenen adama!**” diye, bağırarak karlarını satmaya çalışan adamın sesini duyan Allah dostu “Ah!” deyip yığılır yere. Öğrencileri hemen kar satın alıp hocalarının şakaklarını ve ellerini ovalarlar. Derler ki: “ **Efendim ne oldu size?** Sıhhat ve afiyetle yürüyüp gidiyordunuz. Kar satıcısının sesini duyunca bir “ **Ah!**” ettiniz ve düştünüz. Allah dostu der ki: “ **İnsaf edin sermayesi eriyen sadece o adamcağz mı? Bizim sermayemiz erimiyor mu? Bizim ömür sermayemiz olan günler, aylar, yıllar da bu sıcakta eriyen karlar gibi mütemadiyen her nefeste eriyip tükenmektedir.** Ünlü mucit Bill Gates der ki: “ **Hiçbir mucit kendisi için icat yapamaz. En büyük icat ise “Ölümdür”** der. Ölüm bizi bekliyor ve içinde yaşadığımız şu an bizim bu dünyadaki son günümüz olabilir. Ölüm, genç- yaşlı demiyor. Doksan yaşındaki dede ve nineyi pas geçiyor, ama hiç akla gelmeyen genci, bir sebeple aramızdan alıp götürüyor.

Dünyada ölümlü olduğunu bilen tek yaratık insandır. Her insan için inanç önemlidir. İnanıldığı yolda, inandığını hoşnut edip onun rızasını kazanmak için caba safreder. İnanıldığına kulluk etmesi ve hesap vermesi onun kutsalıdır. Kani bey kardeşim geçenlerde sosyal medyadan bir gurup kadının Taksim’de ellerinde “ Gusül abdestine hayır!” dövizleri taşıdıklarını göstererek “ Bu kadarına da pes!” dedi. . Ben de kendisine “ Pes deme” demek ki şeytan, Müslümanın gusül abdestinden rahatsız ki o kadınlar da inandıklarını hoşnut etmek için o dövizi taşıyorlar. Sanki onların dövizlerini görenler gusül abdestini hemen terk edecekler.

Bazı insanlar da Allah’ı ve ölümü unutarak yaşamayı kendilerine felsefe haline getirmişler. Ölüm, arkadaşına, komşusuna ve yakınlarına geleceğine inanırlar da kendilerine geleceğini unutarak yaşarlarmış. Batmakta olan gemi ile düşmekte olan uçakta ne ateist, ne agnostik kalırmış. Hepsi de “ Allah,,, Allah!...” diye bağırlarmış. “Az yaşa , çok yaşa ne kadar yaşarsan yaşa akıbet gelir başa.” diye çocukluğumda dedemden duyduğum bu anlamlı söz hala kulaklarımda çınlar. Allah’ı ve ölümü unutarak yaşayanlar da batmakta olan gemi ile düşmekte olan uçakta olmasalar bile “ Akıbet mutlaka onların da başına gelecek”

Hint sarayında bal, börek ve çeşitli peynir türleriyle beslenen kedinin canı fare eti ister. Gözü bir delikten zaman zaman kafasını uzatıp kediyi görünce tekrar deliğine kaçan fareye takılır. Günlerce fare deliğini gözler ama bir türlü fareyi punduna getiremez. Yine bir gün delikten hafifçe başını uzatan

fareye kedi dostça seslenir. “ Fare kardeş bugün benim doğum günüm. Bugün benden sana zarar gelmez. Şu karşıdaki masanın altında bir teneke tulup peyniri var. Korkmadan deliğinden çık, git. Rahat rahat karını doyurabilirsin! ”der.

Fare düşünmüş ve ” Kedi kardeş! Çok teşekkür ederim. Mesafe kısa, ödül büyük amma bunda sanki bir hinlik var gibi geliyor bana ” diye cevap verir. Minnacık beyine sahip olan fare bile beynini kullanıp, kendini bekleyen felaketten korurken, insan oğlu, beyaz ve siyah farenin kemirerek kopacak olan incir dalında bal yalamaya devam ediyor.

“ Binmişiz bir alamete, gidiyoruz kıyamete” diye yine dedemden duyduğum özlü cümlenin manasına çocukluk yıllarımda alamet nedir, kıyamet nedir? diye bir anlam veremezdim. Ama yaşım ilerledikçe Alameti de kıyameti de anlamaya başladım. Alamet hepimize göre değişiyor. Herkesin kendine göre servet, kudret, makam, şöhret, şehvet diye kendimize göre bir alamet bulmuşuz. Hırsımız aklımızı perdeleyerek gözü kapalı gidiyoruz kıyamete. Akıl, vicdan, acıma merhamet hak getire. Örnek mi? İşte geçtiğimiz haftalarda ekranları işgal eden “ Yeni Doğan Çetesi” ile devletten daha çok para sızdırabilmek için rehabilitasyon merkezine sahte raporla öğrenci kaydeden dersane sahipleri. Bunlar SKK ve devleti dolandırıp aldıkları kirli paraları sayarken, beyaz ve siyah farenin (gece ile gündüz) kemirdikleri hayat ağacının zamanını saymayı da aklına getiriyorlar mı acaba? Getirmiyorlar ki kirli paraları ağızlarının suyu akarak saymaya devam ediyorlar.www.kadirkeskin.net

Not: Resim: Menemen Fen Lisesi konferans salonu